

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.62/2025/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. szeptember 17. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az embercsempészség büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. november 26. napján kelt 15.B.186/2024/127. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt12 XII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 6 (hat) évre enyhíti.

Terhelt12 XII. r. vádlott terhére rótt bűncselekmény megnevezésénél a bűnszervezetben elkövetésre utalást mellőzi, ugyanakkor a büntetést a visszaeső vádlottal mint bűnszervezetben elkövetővel szemben tekinti kiszabottnak.

A lefoglalás megszüntetésére és a dolog kiadására vonatkozó rendelkezést mellőzi, és rendelkezéssel érintett 1 darab mobiltelefont és 1 darab SIM kártyát elkobozza.

Terhelt12 XII. r. vádlott lakóhelye cím53

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. november 26. napján kelt 15.B.186/2024/127. számú ítéletével Terhelt12 XII. r. vádlottat folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett embercsempészség büntetében mint társtettes [Btk. 353.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés d) pont] mondta ki bűnösnek, és ezért – mint visszaesőt – 8 év szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a terhelt nem bocsátható feltételes szabadságra. A XII. r. vádlottal szemben 356.481 forint összegre vagyonekobjzást rendelt el. Az ítélet járulékos rendelkezései keretében a nyomozás során lefoglalt mobiltelefon és SIM kártya lefoglalásának megszüntetéséről, és XII. r. terhelt részére történő kiadásról, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről rendelkezett.

[2] Az elsőfokú bíróság előkészítő ülésen meghozott ítélete ellen annak kihirdetésekor Terhelt12 XII. rendű vádlott és a védője a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezést jelentett be.

[3] Terhelt12 XII. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában az ítélet megváltoztatása, és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett védelmi fellebbezést azzal a változtatással tartotta fenn, hogy vitatta a bünszervezetben történt elkövetés megállapítását. Ezzel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a hatóságokkal mindvégig együttműködő, a nyomozóhatóság felderítő munkáját vallomásával ténylegesen is elősegítő, és az egyezség kötésről is csak technikai akadály miatt lemaradó védencének nem volt lehetősége arra, hogy részbeni beismerő vallomást tegyen, és a rá különösen hátrányos bünszervezetben történő elkövetést vitassa. Kiemelte, hogy az eljáró bíróság nem értékelte a terhelt nyomozás során tett kijelentéseit, mely szerint nem tudott arról, hogy bünszervezethez csatlakozna, amikor anyagi nehézségei miatt elvállalta a gépjármű vezetését. Ennek ellenére a tényállás tényként rögzíti, hogy Terhelt12 XII. r. vádlott a szervezők által ígért anyagi ellenszolgáltatás fejében, a bünszervezet többszintű, hierarchikus felépítésének tudatában vállalkozott a szállítások végrehajtására, jöllehet az általános iskolai végzettséggel rendelkező védence nem volt tisztában a bünszervezet Ázsiát, Észak-Afrikát, Nyugat-Európát átszövő nemzetközi jellegével. Különösen azért tartotta sérelmesnek a tényállásban rögzített megállapítást, mert az elsőfokú bíróság a védencénél jóval idősebb, tapasztaltabb és egyetemet is végzett Terhelt11 XI. rendű vádlottnál elfogadta, hogy nem volt tisztában azzal, hogy tevékenységével embercsempészséggel foglalkozó bünszervezet tevékenységéhez járul hozzá. Kiemelte, hogy sem a tényállás, sem védence nyomozás során tett vallomása nem utal arra, hogy Terhelt13 XIII. rendű vádlott közölte volna Terhelt12dal azt, hogy bünszervezethez kell csatlakoznia. Kétségesnek tartotta azt is, hogy védence egyáltalán tisztában volt-e azzal, hogy mit jelent a bünszervezet.

[4] A büntetés enyhítését a fentiekén túlmenően azért látta indokoltnak, mert a terhelt két kiskorú gyermek ellátására köteles, és csak anyagi nehézségei miatt vállalkozott a szállításra, amelynek valós céljáról csak a helyszínen értesült.

[5] A Fellebbviteli Főügyészség BF.545/2024/25. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. A bejelentett fellebbezések irányultságára figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott felülbírálatra tett indítványt.

[6] Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett, XII. r. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pontjában foglalt feltételek fennállására tekintettel törvényesen fogadta el.

[7] Rögzítette, hogy az ítéleti tényállás megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható, továbbá a Be. 606. § (3) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezései akkor változtathatók meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye.

[8] Az általa megállapított és irányadó, a megalapozottság tekintetében a korlátozott fellebbezés folytán a felülbírálat során nem vizsgálható, a vádirattal csaknem szó szerint egyező tényállásból a bíróság helytállóan és okszerűen következtetett a XII. r. vádlott bűnösségére, annak alapján a vádlott felmentésére, illetve vele szemben az eljárás megszüntetésére nem kerülhet sor, emellett a tényállásban írt cselekmény jogi minősítése is törvényes, és azonos a vádirati minősítéssel.

[9] Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor csak annyiban tért el a vádirati tényállástól, hogy abban azon vádlott-társakat, akik vonatkozásában még nem született jogerős döntés, nem nevesítette, a vádlottak társaként, társaiként történő említés azonban a [35] bekezdésében pontatlan, mivel XII. r. terheltet is vádlott-társaként jelöli meg, de a [32] bekezdésben rögzítettekkel összevetve e cselekvősegnél is egyértelműen azonosítható maradt XII. r. vádlott személye.

[10] Indítványozta, hogy az ítéltábla az ítélet rövidített indokolását lehetővé tevő jogszabályi rendelkezést tüntesse fel, emellett észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság – mivel a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálta – szükségtelenül jelölte meg ítélete [49] bekezdésében a XII. rendű vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat.

[11] Az ügyészség álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az eljáró törvényszék maradéktalanul feltárta, a súlyuknak megfelelően, a büntetési célokra, és a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott büntetéskiszabási elvekre tekintettel értékelte, amikor a terhelttel szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabott ki. A kiszabott szabadságvesztés tartamának meghatározása során kellően figyelemmel volt az elkövetett cselekmény tárgyi súlyára, valamint a fokozatosság, a tettarányosság és a belső arányosság követelményére is. A nyolc év tartamú, fegyház végrehajtási fokozatú végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmas a speciális és még inkább a generális prevenciók célok elérésére, ez a szankció – az ügyészség álláspontja szerint – szükséges, ugyanakkor elég súlyos is ahhoz, hogy valódi visszatartó hatást, a bűnisméltástól való elrettentést eredményezzen, a büntetés mértéke eltúlzottnak nem tekinthető, így annak további lényeges mérséklését nem látta indokoltnak.

[12] A közügyektől eltiltás kiszabását és az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezéseit is törvényesnek tartotta, így a Terhelt12 XII. rendű vádlott személyes adatait rögzítő rész pontosítása, valamint az indokolás kiegészítése mellett, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész az előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt. Terhelt12 XII. r. vádlott a nyilvános ülésen személyi körülményeiről nyilatkozott, védője fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően szólalt fel. A védő hangsúlyozta, hogy védence elkövette ugyan a bűncselekményt, de nem a bűnszervezethez történt csatlakozás szándékával, sőt erről igazából tudomása sem volt, mivel számára ez egy egyszerű pénzszerzési lehetőség lett volna.

[14] A terhelt javára bejelentett fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[15] Miután XII. r. vádlott és védője a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag az elsőfokú ítélet büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésével szemben jelentett be

fellebbezést, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az ítélet fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét érintően bírálta felül, ugyanakkor a Be. 590. § (5) bekezdés alapján az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta

[16] - a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[17] - aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[18] - ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[19] - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[20] - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést,

[21] - továbbá a Be. 590. § (7) bekezdés alapján hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[22] Irányadó volt a

- Be. 590. § (5a) bekezdés, mely kimondja, hogy a másodfokú bíróság az (5) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletét akkor bírálja felül, ha az ítélet megalapozatlanságának vizsgálata nélkül megállapítható, hogy a 607. § (1) bekezdésében, valamint a 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására,

- Be. 591. § (2) bekezdés a) pont is, melynek értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

[23] A másodfokú felülbírálatot e szempontok szerint elvégezve a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzített, az érdemi felülbírálatot kizáró, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[24] A bünszervezet megállapítását vitató védői fellebbezés kapcsán elsőként azt kell rögzíteni, hogy ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt [Be. 580.§ (2) bekezdés]. A másodfokú bíróságnak a fent kifejtettek alapján azonban ettől függetlenül vizsgálnia kell, hogy a bűnösséget beismerő vádlotti nyilatkozat elfogadásának a feltételei fennálltak-e, illetve a rögzített tényállás alapján a bűnösség megállapítását és a cselekmény minősítését is azzal, hogy az ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye [Be. 590. § (5) bekezdés b) pont, 606. § (3) bekezdés].

[25] Az előkészítő ülésen a bíróság a törvényi figyelmeztetések elhangzását követően Terhelt12 XII. r. vádlottat a Be. XXX. fejezete szerint kihallgatta abból a célból, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadhatóságát, önkéntességét, egyértelműségét ellenőrizze. Az előkészítő ülésen a vádlott – a bünszervezet fogalmi elemeinek és az ahhoz fűződő joghátrányok megismerése után is – úgy nyilatkozott, hogy bünszervezet résztvevőjeként

követte el a cselekményt (15.B. 186/2024/94. számú jkv. 7-8.o.), a nyomozás során tett részletes beismerő vallomása is kiterjedt a bűnszervezet valamennyi fogalmi elemére. A vádlott gyanúsított kihallgatása során bemutatta a sofőrök, előfutók és szervezők összehangolt működését, az embercsempészet elkövetésére berendezkedett bűnözői szervezet hierarchikus felépítését, a szervezet vezetőjét, és több tagját név szerint is megjelölte, beszámolt azokról az elkövetési módszerekről is (előfutók alkalmazása a rendőri ellenőrzés elkerülése végett, kimondottan az egyes cselekmények elkövetéséhez vásárolt telefonok használata, GPS koordináták küldése), amelyek mind a bűnös tevékenység leplezését, külvilág előli elrejtését szolgálták. Így a terhelt nyomozás során tett vallomása – a védői érveléssel szemben – maradéktalanul alátámasztja az előkészítő ülésen tett, a bűnszervezetben való részvételre is kiterjedő beismerő nyilatkozatot.

[26] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság kellő gondossággal eljárva, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a XII. r. vádlott a beismerő nyilatkozat természetét, e nyilatkozat jóváhagyásának következményeit megértette; beszámítási képessége és beismerése önkéntessége iránt az eljárás adatai és az előkészítő ülésen tanúsított magatartása alapján ésszerű kétely nem mutatkozott; a bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű volt, abban teljes mértékben elismerte a vádban rögzített releváns tényeket, és a beismerése az anyagi jogi bűnösségre is kiterjedt (nem hivatkozott büntethetőséget kizáró vagy megszüntető okra), nyilatkozatát az eljárás ügyiratai (amelyekre az elsőfokú bíróság az indokolás [49] bekezdésében utalt) alátámasztották.

[27] Az enyhítést célzó védelmi fellebbezések érdemi elbírálásának perjogi akadályja nem volt.

[28] Terhelt12 XII. r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban rögzítetteket - melyek a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában írtak szerint nem a tényállás részei, ekként korlátozott felülbírálat esetén is pontosíthatók - az ítéltábla a XII. r. vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal egészíti ki, illetve helyesbíti, hogy:

[29] – Terhelt12 XII. r. vádlott ismét letartóztatásán van;

[30] – letartóztatása előtt három-négy hónapig dolgozott, alkalmi munkából havonta 300.000 – 420.000 forint jövedelme származott;

[31] – őrizetbe vételét megelőzően édesanyjával és két kiskorú testvérével élt együtt egy albérleti lakásban, a család összjövedelme 700.000-750.000 forint volt;

[32] – mellőzi a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2019. november 14. napján jogerőre emelkedett 6.B.13.806/2016/158. számú ítéletének feltüntetését, mivel ehhez, mint a bűnügyi nyilvántartásban már nem szereplő elítéléshez a Btk. – elkövetés idején hatályos – 97.§ (2) bekezdése alapján hátrányos jogkövetkezmény nem fűzhető.

[33] Az elsőfokú bíróság a tényállást a váddal egyezően, alapvetően helyesen rögzítette, annak Terhelt12 XII. r. vádlott megjelöléséből adódó elírási hibáját helyesbíti arra figyelemmel, hogy ennek a korlátozott felülbírálat esetén sincs akadályja akkor, ha érdemi változást nem eredményez (EBD2019. B.20.).

[34] – A tényállás [35] bekezdésében „a fentnevezett egyik vádlott-társa” megjelölést a „XII. r. vádlott”-ra helyesbíti.

[35] – A [41] bekezdésben a „vádlott-társának” kifejezés helyébe a „XII. r. vádlottnak” kifejezést illeszti.

[36] Indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság szükséges mértékben eleget tett, a fellebbezések okára és tartalmára tekintettel törvényesen határozta meg az indokolás terjedelmét és elemeit, amelynek jogszabályi alapja a Be. 562. § (2) és (4) bekezdése,

valamint a Be. 564. § (4) bekezdése. Az ítélet indokolása helyesen tartalmazta a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására való utalást is.

[37] A Be. 606. § (3) bekezdése figyelemmel, ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye. Tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést XII. r. vádlottak bűnösségére, a váddal egyező minősítés törvényes, az ítéletnek a Be. 606. § (3) bekezdésére alapított megváltoztatásának sem volt helye.

[38] A felülbírálat során irányadó tényállás alapján nem megalapozott a védőnek a bünszervezetben történt elkövetés mellőzésére irányuló indítványa. A tényállás nem csak a bünszervezet megjelölését, és nem csak annak fogalmi elemeinek – hierarchikus felépítés, feladatmegosztáson alapuló, konspiratív szervezet ([12] bekezdés) – felsorolását tartalmazza, hanem ezeknek a fogalmaknak megfelelően leírását is, így a tényállásban leírt embercsempészet büntetnének bünszervezetben történt elkövetése aggálytalanul megállapítható. De nem foghat helyt a védőnek az a felvetése sem, hogy védelem nem volt tisztában azzal, hogy magatartásával egy ilyen strukturált szervezet működéséhez járul hozzá. A védői érveléssel szemben a tényállás egyértelműen utal XII. r. vádlott vonatkozásában a fizikai, külső történések mellett a tudati tényekre is azzal, hogy XII. r. vádlott „a bünszervezet többszintű, hierarchikus felépítésének tudatában vállalkozott a szállítások végrehajtására”. A 4/2005. Büntető jogegységi határozat II. pontja értelmében a bünszervezetben elkövetés akkor állapítható meg, ha az elkövető tudata a bünszervezet Btk.-ban meghatározott fogalmának tárgyi ismérveit átfogja, ez pedig a tényállásban leírt elkövetési magatartás, a cselekmény végrehajtási körülményei, és a rögzített tudati tények alapján aggálytalanul megállapítható. Az elkövető tudatának ugyanis nem arra kell kiterjednie, hogy egy bünszervezet a törvényi előfeltételek szerint létrejött, hanem arra, hogy a bünszervezet tárgyi sajátosságai ismeretében annak „működéséhez” csatlakozik, illetve annak keretében cselekszik (jogegységi határozat IV.4.). A tudattartam szempontjából nem a jogi definíciók ismeretének, hanem azok ténybeli megnyilvánulásai felismerésének van jelentősége, ami jelen esetben maradéktalanul teljesült.

[39] Az elsőfokú bíróság jogi minősítése – beleértve Terhelt12 XII. r. vádlott visszaesői minőségének megállapítását is – törvényes azzal, hogy a bünszervezetben elkövetés nem a cselekmény jogi minősítését, hanem a büntetés kiszabását érintő kérdés (BH2009. 96., BH2019. 261., EBH2013.B.10.), ezzel összhangban írja elő a 61. BK vélemény, hogy az ítélet rendelkező részében a büntetés kiszabásáról szóló rendelkezések előtt kell feltüntetni, ha az elkövető bünszervezetben követte el a bűncselekményt. Az ítéltábla erre figyelemmel tett a jogkövetkezmények szempontjából érdemi változtatást nem jelentő korrekciót.

[40] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen vette számba, azonban nem tulajdonított kellő jelentőséget annak, hogy XII. r. vádlott beismerő vallomása felderítő jellegű volt, aminek a kialakult bírói gyakorlat alapján nagyobb a nyomatéka (56. BK vélemény II. 11.), ez különösen arra figyelemmel áll fenn, hogy a terhelt beismerő vallomásával egy kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény felderítéséhez járult hozzá. Emellett a másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelte azt aényt is, hogy XII. r. vádlott a legalsó szinten, kevésbé hangsúlyos végrehajtói szereppel, rövidebb ideig járult hozzá a bünszervezet működéséhez, ami az irányító, szervező, vezető szerepet betöltő vádlott-társak cselekvőségéhez viszonyítva a büntetés tartamában megjelenő értékelést igényel. A cselekmény óta bekövetkezett időmúlás az elsőfokú ítélet kihirdetése óta

eltelt szűk egy évvel együtt vált olyan mértékűvé, hogy enyhítő körülményként figyelembe vehető legyen.

[41] A fentebb részletesen kifejtett büntetéskiszabási körülmények együttes értékelésével a másodfokú bíróság a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát XII. r. vádlott esetében eltúlzottnak találta, az enyhítést célzó védelmi fellebbezések alaposak voltak. Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát Terhelt12 XII. r. vádlott esetében 6-6 évre enyhítette, a szabadságvesztés ennél nagyobb mérvű enyhítése a vádlott visszaesői minőségére és a vele szemben azóta indult újabb büntetőeljárásokra figyelemmel nem indokolt.

[42] A törvényszék Terhelt12 XII. r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, és a feltételes szabadságra bocsáthatóság kizárásáról törvényesen rendelkezett, az indokolás [56] bekezdését azzal helyesbíti a másodfokú bíróság, hogy XII. r. vádlott neve: Terhelt12.

[43] Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy XII. r. vádlott vonatkozásában vagyoneklobzásnak van helye, amely rendelkezés jogszabályi hivatkozásánál azonban tévesen utalt a Btk. 74/A.§ (1) bekezdésének a) pontjára, a pénzösszegben kifejezett vagyoneklobzás ugyanis azon a 900 eurón alapul, amelyre XII. r. terhelt – nem csak vélelmezetten, hanem ténylegesen is – a bűncselekmény elkövetése útján tett szert. Az [57] bekezdésben is javításra szorul a vádlott keresztnéve az előbbihez hasonlóan.

[44] Nem osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék álláspontját a lefoglalt telefon és SIM kártya terheltnek történő kiadásával kapcsolatban. Ezeket a tárgyakat a 2023. március 30. napján tartott gyanúsítási kihallgatási jegyzőkönyv, valamint a 2023. július 11-én kelt lefoglalásról készült jegyzőkönyv alapján a bünszervezet vásárolta, és adta át XII. r. vádlottnak a bűncselekmény elkövetéséhez azért, hogy azon tartsák a bünszervezet tagjai – rejtve – a kapcsolatot Terhelt12 XII. r. vádlottal, így a lefoglalt telefon és SIM kártya a bűncselekmény eszközei, és a Btk. 72.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elkobzás alá esnek.

[45] Az elsőfokú bíróság az egyéb járulékos kérdésekről a jogszabályoknak megfelelően rendelkezett.

[46] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján Terhelt12 XII. r. vádlott tekintetében megváltoztatta, míg annak törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy feltüntette a terhelt lakóhelyét a lakcímnnyilvántartás adatainak megfelelően.

[47] A másodfokú eljárásban védői díj címén felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 613.§ (1) bekezdésén és a (2) bekezdés a) pontja alapján alapul.

[48] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. szeptember 17.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Szabó Ágnes Petra s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. november 26. napján kelt 15.B.186/2024/127. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.62/2025/14. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. szeptember 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. szeptember 17.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke